

[N. Chr. Christensen.]

kevirvarret til ophør, men det er tillige en lovbestemmelse, hvorved erhvervenes organisation fraskriver sig retten til at bestemme over deres medlemmer og i stedet giver sig ind under den tryghed, som man mener udspringer af, at staten ordner alt, sørger for, hvornår vor egen dør skal stænges, men også for, hvornår konkurrentens dør skal lukkes, uanset forretningens størrelse eller lidenhed.

Det radikale hovedstadsblad „Politiken“ skrev forleden med henblik på denne nye bestemmelse, at kortsynede og ukloge dispositioner fra det private erhvervslivs side fremtvinger et regeringsindgreb. Resultatet er, skriver bladet, at vi får et forbud mere. Jeg er ikke utilbøjelig til at give „Politiken“ ret både i betragtningen og i, hvad der er grunden til, at dette nu indføres i loven.

Men spørger man, om vi kan få en retfærdig lukkelov gennemført nu, så tror jeg ikke der er nogen, der tør sige ja hertil. Det kan aldrig være retfærdigt, at en enkelt erhvervsgren får en lovfæstet lukketid og de andre ikke. Derved opstår forskellighederne. Det, som den ene er tilhænger af, er den anden modstander af, fordi der ikke er lighed for loven. Derfor er der også i alle partier betænkelighed, og synspunkterne er mere eller mindre harmonikaprægede, eftersom man vil tage mere eller mindre hensyn til de forskellige synspunkter og interesser, der findes udenfor denne sal. Det ideelle ville være fuldstændig frihed, altså ingen lukkelov, men da alle erhverv er undergivet regler om arbejderbeskyttelse på den ene eller den anden måde, og dette også virker ind her, må vi vist prøve på at finde en vej frem til at dele sol og vind lige imellem interesse modsætningerne, mellem forbrugerne på den ene side og den handelsstand og deres medhjælpere, der skal betjene dem, på den anden side.

Den højtærede handelsminister har, når denne lov tidligere har været til debat, ført en henholdende politik, navnlig under påberåbelse af, at rationeringer og varemangel var faktorer, der måtte tages med i bedømmelsen. Lignende synspunkter er fremsat fra anden side, og det har naturligvis været et argument. Nu kan dette argument imidlertid ikke bruges mere. I denne uge bortfalder kød- og flæskerationeringen, andre rationeringer er ophævet, mærkeregnskabet bliver stadig mindre, og varemanglen er ikke tilstede på den måde, som den har været før. Den højtærede handelsminister foreslår indsat lørdagslukning kl. 14 og dermed en lov-

fæstet weekend i den permanente lov — det er ikke hans egen opfindelse, det er et forslag, som oprindeligt er fremsat af mindretallet i lukkelovskommissionen —, men jeg går ud fra, at den højtærede handelsminister ikke endeligt har lagt sig fast på dette standpunkt så lidt som på de andre bestemmelser i forslaget. Den højtærede handelsminister vil næppe nægte positivt at deltage i forhandlingen om det andet forslag, som er fremsat af flertallet i kommissionen.

Og hvem består da dette flertal af, som tilråder, at man har en 16-lukning om lørdagen? Det er husmandsforeningernes repræsentant, det er repræsentanten for Københavns kommunalbestyrelse, det er andelsudvalgets repræsentant, det er Industrirådets repræsentant, det er Håndværkets Fællesrepræsentations repræsentant, det er Dansk Kvindesamfunds, det er Det kooperative Fællesforbunds, det er købstadsforeningernes repræsentant, det er sognerådsforeningernes repræsentant, det er Arbejderbevægelsens Erhvervsråds repræsentant, og det er repræsentanten for De samvirkende Landboforeninger, ja, der er såmænd selve handelsministeriets repræsentant, der går ind for dette forslag, som fandtes i kommissionens betænkning. Såvidt jeg erindrer i denne forbindelse, nævnte også et højtæret medlem af regeringen, nemlig minister uden portefeuille fru Fanny Jensen, at man måtte se at nå til en længere åbnings-tid om lørdagen, for at de selverhvervende kvinder kunne få foretaget deres indkøb.

Det er jo ikke nogle ligegyldige repræsentanter, der er tale om her, det er jo folk, der virkelig repræsenterer noget, og derfor går jeg ud fra, at den kommissionsbetænkning, som foreligger sammen med lovforslaget, og hvori både 14-lukningen og 16-lukningen er nævnt, bliver inddraget ikke alene i udvalgets forhandlinger, men også i den højtærede handelsministers overvejelser om dette spørgsmål. Vi er fra vor side rede til en saglig forhandling om hele dette spørgsmål, men jeg er stærkt interesseret i, om der hos alle disse mange erhvervsorganisationer, hvis navne jeg her har nævnt, er sket en ændring i deres tidligere indstilling til dette spørgsmål. Jeg går ud fra, at vi får det oplyst i udvalget, når vi nu går i gang med arbejdet. Det er jo et stort flertal, der står bag det sidste forslag, forslaget om 16-lukning om lørdagen, oven i købet med handelsministerens egen repræsentant i kommissionen. Har handelsministerens repræsentant skiftet standpunkt, siden han indstillede til den højt-